

1013. szám.
Január 13. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal**: Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nempareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

A J E G E N.

Minek is él az télen áttal

*Ki nem bírja már potrohát,
Ki csak szeges bottal ödönghet
A sík uton tovább . . . tovább
Lám mily okos a medve: télen
Aluszik egy hosszut, nagyot — —
Mért nem csináljátok utána,
Vén hentések, kövér papok?*

*Kotyogó kulacs, szüz dohány, bor —
Ennyi a mulatságotok . . .
Hej milyen más az, hogy ha én a
Jég patyolatján futkosok!
Hányom a fület jobbra-balra
S a lányokra a csókokat;
Ha megharagszanak se bánom —
Hol járok én egy percz alatt!*

*Kipirult lányka, mint a zerge
Fut szembe vélem: elkapom,
Aztán tovább együtt röpülünk,
— Én kis kezét szorongatom, —
S mint a futó csillag az égen
Fényes vonalat hogy nyomán:
Sziporkázó vonalt hasít a
Kacszgó jegen korcsolyánk.*

*Tünedeznek a part fenyői,
Már a távol mezőn vagyunk — —
Majd kiröppülünk a világból,
Most vesszük észre csak magunk,
Képzeljük: a mamácska mostan
A parton hogy telkendezik:
„Nem látták az én szép Helénem?
Csak most volt e szent perczbe' itt.“*

*Ne féltsd, mamácska, szép leányod
Vigyázok én reá hiven :
Megöletgetem, hogy ha fázik,
S ha fárad: keblemen pihen,
Ha meglazul a korcsolyája
Piczi lábához térdelek,
S szorosabbra fűzöm a kapcsot
A kedves kis bokák felett*

*És hollahó! miként a villám
Repülünk visza, boldogan :
Mebámulnak, hogy vissza érünk,
A mama meg — sokan sokan . .
Én tovább siklom . . . vissza nézek . . .
Helén utánam integet — —
— Ah! nyujtsátok mentől továbbra
A telet, ti jó istenek!*

Dévaj Levente.

A pénzügyi bizottságból.

Trefort miniszter ismét egy épület-tervet mutat be a bizottságnak, kellő szakavatott melegséggel ajánlva annak tekítetbe vételét a költségvetésnél.

Warhman: »Csak már ez a Trefort ne tartana mindig ilyen épületes beszédeket.

Hanem a jó Sparmeister Zsedényit végre elhagyja a türelem.

»Micsoda? Kassára uj államfogház építése terveztetik! Elég jó a régi! Magam is ültem benne s igen kielégítőnek találtam.

Mint már bizonyosan elfeledve van (mert nálunk a nagy szavaké az örök emlék, a nagy-tetteké az elfeledtetés) az öreg ur akkor ülte meg a kassai állambörtönt, mikor az abszolutismus Magyarország utolsó szabadságát a vallásszabadságot akarta megtörni, s ő volt a bátrak egyike, ki egyházkerületi főgondnoki tiltakozó szavát föl merte emelni a hatalmasok ellen! — Hol voltatok akkor óh Madarászok és Verhovayak?!

A Mária nostrai női fegyenczerekre felügyelő zárdahölgyeket bevádolta egy szélbali capacitas, hogy azok olyan jól bánnak az elítélt bűnös nőkkel, cukzerlival tartják őket, hogy alig várják a kiszabadulók, hogy újra visszakerülhessenek oda. — Erre vizsgálat lett elrendelve, melyből kiderült, hogy biz a felügyelőnök elég emberségesen bánnak a fegyenczerekkel; de nem az a panasz ellenük,

hogy cukrot osztogatnának, hanem az, hogy kukoriczát vettek a bevádoló hazafitól; az dohosat küldött nekik s azt ők visszautasították. Ezért a nagy panasz a fegyencznőkkel való »jó« bánásmód ellen.

Mit szól Irányi ez elvtársi humanismushoz?

Ex kathedra.

— Jegyezgette: *Bandi diák.* —

Theodosius legfőbb ténye volt, hogy mikor meghalt, birodalját felosztotta két részre.

Soha sem szünik már itt meg a csend.

Az istenért! ha nincs mappájuk, keressék fel ezeket a helyeket.

Nevezetes találmányok létesültek a 15-ik és 16-ik században: harmadik volt a nyomdász.

Maximilián, mikor meghalt, egy hibát követett el.

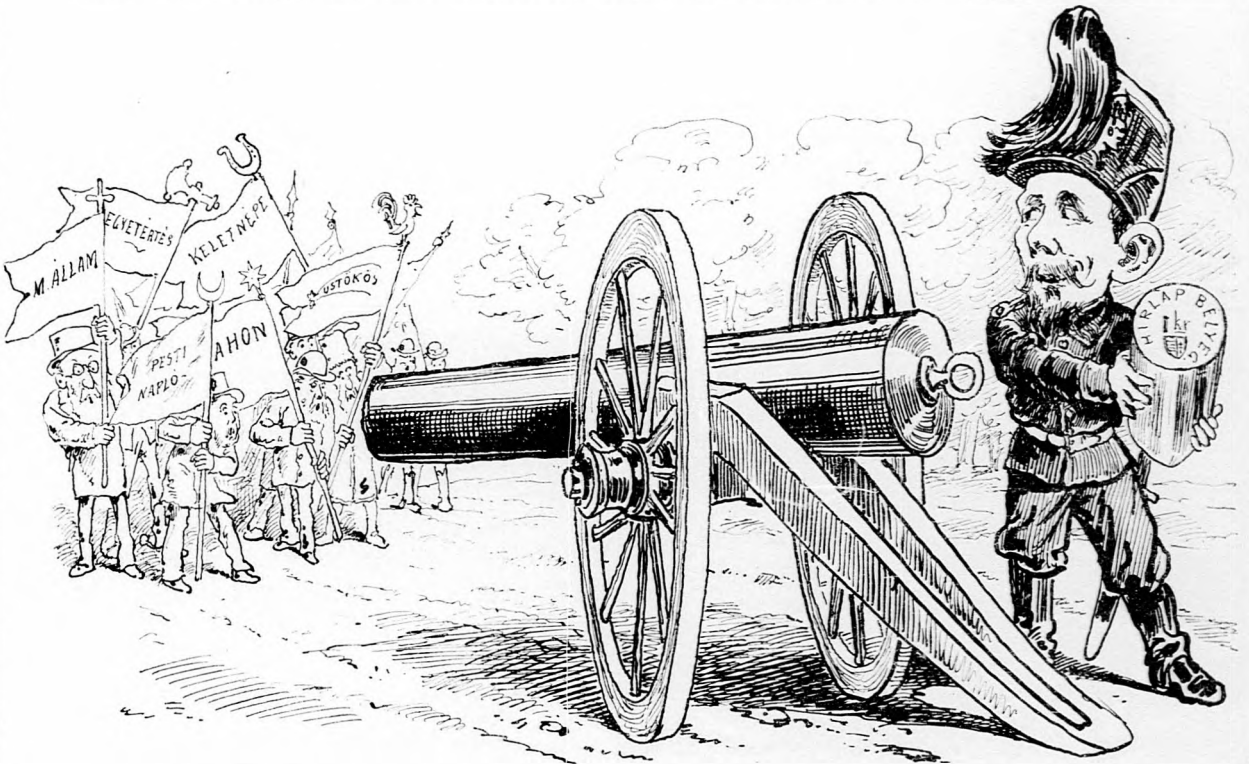
Csak annyit akartam mondani, hogy most már nem tudom: mit?

Tegyük fel, hogy én vagyok a föld, orrom lakóinak delük van, ha ugyan lakik ott valaki — —

Öngyilkosságot követett el maga-magán.

Ha az elefánt csecsit megakarjuk határozni, azt mondjuk, hogy az sajátságos.

Pulszky Guszti az új Uchatius ágyúval.

Ez az új Uchatius ágyú, a mivel Guszti az újságírókat egy lövéssel mind lekartácsolja.

A színház tájékaról.

A »Talléros pékné«-n meglátszott, hogy csakugyan talléros. Olyan szép toiletteben ragyogott a legközelebbi előadás alkalmával. De meg is tapsolták nagyon. Végül pedig ki is hitták :

— Szabó! Szabó! Szabó!

A rendező nagyon meghökkent :

— Már most nem tudom, hogy a Karola kisasszonyt hívják-e, vagy pedig a szabóját ?

★

Soldosnét a nemzeti színházhoz akarnák vissza vinni. Megkérdezik tőle : nem volna-e kedve vissza menni ?

— Nem ám, mert elment onnan a hugom. Mit csináljak ott magamban ?

Hát hiszen ha csak az a baj : vissza szerződötték a hugát.

— Nos ? — kérdik tőle újból, — hát most lesz-e szerencsénk ?

— De lelkem adta ! hát minek mennék én magokhoz : hiszen ott van már a hugom . . . mit csináljunk ott mindketten ?

Persze ezért a tréfáért mindenki más haragot vonna magára ; de ki birna akkor még haragudni, mikor ő nyomban rá kezdi a »Sárga csikó«-ból :

*Szép is vagyok, jó is vagyok,
Csak egy kicsit hamis vagyok.*

★

De azért annyit mégis elértek vele, hogy Rákossy majd holtra ijedt. Azóta herbeateázik, és meleg fedőt rak a gyomrára.

Sohse féljen : tul esett a krizisen.

Az akadémiában.

A titkár bejelenti a beérkezett pályaműveket. Dráma van temérdek. Felolvassák a címeiket.

Titkár : . . . 13-ik szám . . . »Sátán és kherub«, dráma 5 felvonásban —

Dévaj Levente : (Várady Antalhoz, az »Iskariót« és »Mózes« szerzőjéhez.) Toni pajtás, gratulálok az új darabodhoz !

Budapest főváros közigazgatási bizottsága

e l ü l é s e.

Elöl elölő: Ráth Károly.

Ráth. Királyi Pál akar valamit mondani.

Királyi. Van szerencsém kijelenteni, hogy hogy a tisztelt bizottság haszontalan. (Közbe for-
tyanások: Micsa? Ez! violentan! Disznóság!) Kérem
alásan én mindnyájunk nézetét tolmácsolom —
(Hazugság! Abzug!) magamat sem veszem ki azok
közül, a kik — — (Megbolondult? Zaj; Szemme-
reszgetések.) Igen uraim! Mi nem érdemeljük, hogy
tovább is éljünk. (Halljuk hát hogy miért?) Mit
csinálunk egész esztendőben? Semmit.

Havas. Bocsánat! Hát semmit csinálni nem
elég? Tessék hát praeparálni úgy a semmit, hogy
az kézzel-fogható legyen. Ugy-e, nincs a ki vállal-
kozzék? Már pedig az: hogy a bizottság semmit
sem csinált, kézzel fogható. (Riadalmak minden-
felől: Ugyvan! Helyes!)

Királyi. Jó, jó! Tudom mire czéloz. De az
kevesebb a semminél. A börtön- az adó- és posta-
ügyet gondolja. A börtönügyben, igaz, fényeske-
dünk, börtöneink népszerűek: zsufolva vannak.
(Tetszés.) Ez nem éppen kis érdem. Hasonlag az
adóügyben is előbbre mentünk: a d ó - sok vagyunk.
(Pisszegés. Aztán siri csend.) A postaügy azonban
határozottan el van maradva. Pénzes levelet vajmi
ritkán hoz a kihordó. (Néma, igenlő bóbiskolás és
általános elbusulás.) Nos, kérdem: érdemes-e a
közigazgatási bizottságnak lenni? Hát nem haszon-
talan ez a bizottság? Hát a ki azt mondja hogy
nem: mondja meg azt is: mi haszna volt belőle?
(Viharos tetszés. Taps. »Abzug a közigazgatási
bizottsággal!«) Indítványozom: hagyjunk fel ma-
gunkkal.

Ráth. Összegezem az előadottakat. A köz-
igazgatási bizottság, mivelhogy haszna vehetetlen,
maga magát elcsapandónak vélelmezi; tessék sza-
vazni: igen vagy nem!

Királyi indítványa általános szótöbbséggel
elfogadtatik.

BORKORCSOLYÁK.

Mindenáron tul akart adni lován a n.-kőrösi
ember. Dicsérgette Mózes korcsmárosnak nagyon.

— Olyan erős, mint a bika.

— Mit érek én az erősségével, — akadékos-
kodik Mózes, — hogyha hamis?

— De olyan jámbor, mint a legkezesebb tehén.

— Mit érek én a jámborságával, ha nem sebes,
ellenkezik ujból Mózes.

— Micsoda? Nem sebes? No hiszen majd meg-
látja. Ha itt N.-Kőrösön négy órakor elindul rajta
Mózes gazda, hát nyolcz órakor Pesten van.

— Mit csinálók én nyolcz órakor Pesten?
volt az ujjabb ellenvetés.

Miskolczon történt, hogy két atyafi borozás
közben politizálásra vetemedvén, egyik — a ki
nemzetségére nézve Szvatopluk utódja, — merész-
kedett felkiáltani, hogy:

— Éljen a muszka!

Mire a másik még harsányabban replikáz:

— Éljen a török!

— Csak azért is éljen a muszka!

— Ne ordíts hé! mert mindjárt a torkodra
verem ezt a kést.

— Oda biz' a majd meg mondom mit!

Előfogja a diákot hitelezője.

— Kérem édes Nagy ur, adja meg már azt
az 5 frtot.

— Megadom Dávidkám, mihelyt lesz.

— Wie heiszt? Mihelyt lesz? Hát mért nem
most? szól Dávid a fülét vakarva.

Mire a diák méltó felindulással:

— No nézd el! Hát magának nem kell akkor
a pénz, mikor lesz, hanem akkor, mikkor nincs?

— Hol találták meg a Gajus institutioit? kérdi
a tanár a jogásztól.

Sugják, hogy: a veronai káptalanban, mire a
jogász egész határozottsággal:

— A Verhovay kaputjában.

Műfordítások

1. *Bella parat Minos.*
Béla párja Minus.
2. *Quosque alios vati fas appellare piumque est.*
A többieket szabad Piushoz a vatikánba meghívni
3. *Jove natus abibas!*
Jupiter szülötte a bibasz!
4. *Feros dolores requie temptavit lenire.*
Ferus fájdalmait requiemmel próbálta megnyhíteni.
5. *Tot mihi cara reliqui.*
A nekem kedves tótot elhagytam.
6. *Fuerit mutatus in austros.*
Feri a déli szélbe mutatott.
7. *Nocte dieque patent.*
Éjjel nappal patent.
8. *Te carmina saepe flevunt silvae.*
A te verseidet gyakran megsiratták a szilvák.
9. *Robora sunt humeri.*
Van ereje e humornak.
10. *Dubioque auctore Susurri.*
A kétségnék szerzője Sus ur.
11. *Virga aurea facta est.*
Arany virgácsot csinált.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Hogy a horvátok megharagudtak a magyarokra. (Régi nóta.) De most legujabban azért, mert a párisi világ-kiállításra a magyar kormány csak úgy akarja felküldetni az ő czók-mók-jukat, ha magyar felirással is ellátják; ezt pedig ökemék nem akarják. (Ojjé! Hát csak lássák el horvát irással. Azokkal a pókalaku, csóka-orru betűkkel. Legalább nem tévesztik össze a horvát bocskor csinálót a becsületes magyar csizmadiával.)

— — (Nagyobb baj az, hogy most már a görögök is fenekednek a törökökre.) Ne mondja

kend. (Már valami Palaska nevű uri ember veszegeti is számukra a hadi hajókat Párisban.) Hja, olyanok azok a poloskák.

— — Oroszország kész volna a békekötésre, csak bizonyosságot akarna szerezni ellenfele érzelteinek őszintesége felől. (Persze! mert tudja jól, hogy milyen őszinték voltak az ő érzelmei mikor a szabadítás cégére alatt indult háboruba.)

— — (Ucczu! a ki!... A taliánok csakugyan elcsenték az Uchatius generális ágyuöntési titkát; már öntöttek is egy uj módi ágyut.) De én azt halottam, hogy csak a lyukat találták el.

— — Ugyan hol járt kend olyan sokáig? (Hagyd el! Hiába fáradtam Budára.) Minek? (Hát a Miletics pörét akartam meghallgatni; de mikor oda értem a Fortunába, akkor látom, hogy nem férek be, mert tudod-e hol tárgyalnak?) Ugyan hol? (Hát abban szurdékban, hol kezdő majiszter koromban egy legénnyel dolgoztam, de a honnan azonnal ki kellett költözködnöm, mihelyt két legénnyel kezdtem dolgozni, mert el nem fértünk.)

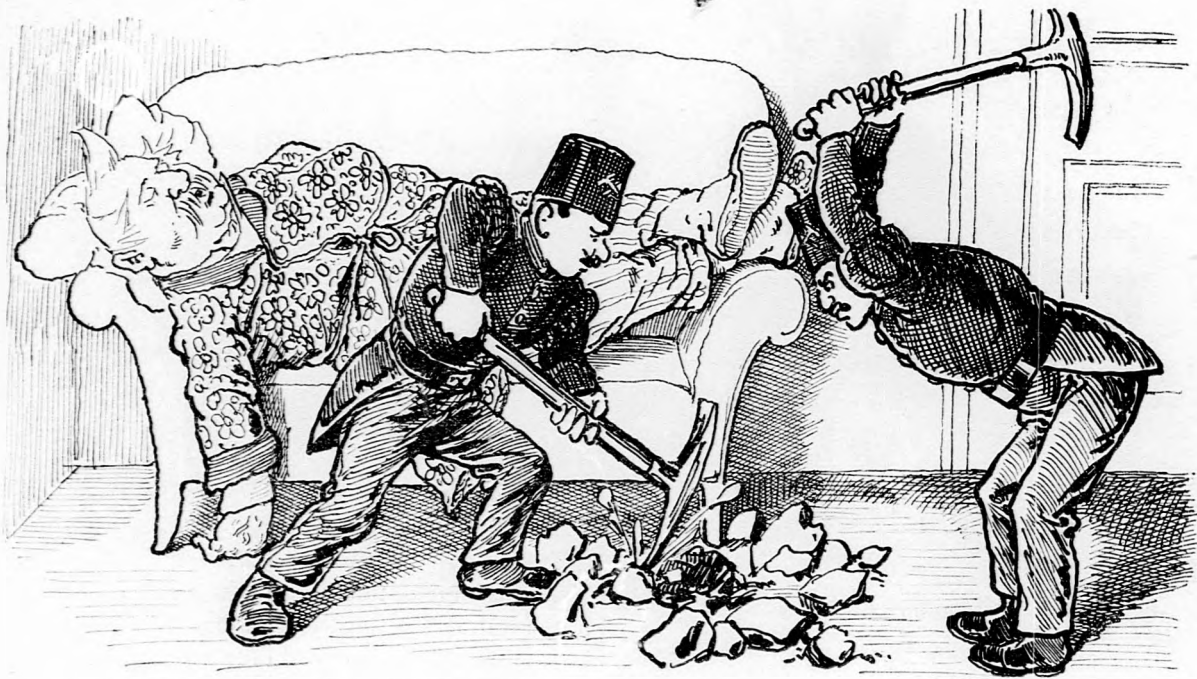
— — Minek szokták a rabokat megmérni? (Nem tudom; de azt tudom, hogy a Mileticset miért mérték meg?) Ugyan... (Hát mértéket vettek a fejéről egy koronához; mert mihelyt kiszabadul, viszik Boszmiába uralkodónak, hogy legyen ott is egy jó szomszédunk.)

Pattogatott kukoricza.

— *A török szultánnak a budapestiek egy albumot fognak küldeni. Benne lesz egy millió magyar legenda fotográfája. Haad gyönyörködjék bennök a szultán, hogy milyen szép legendák lehetnének az ő hadseregében, ha azok kik oly nagyon szívükön viselik a testvér nemzet ügyét: legendák lennének a gáton.*

— *Száz, a szobrász, az „írói és művészi körnek” szép ajándékot adott: a Felekyné mellszobrát. A kör köszöni szépen az ajándékot, mert a szobor oldalról Helvey Laurát, előlről Priell Cornéliát s hátulról Öreg Lendvayné t mutat és így nem kell ezek mellszobrai is külön megszeretni.*

A báró Baldácsi kőszene.

Baldácsi álmában a bányászok kőszentet ásnak ki alatta.

Itt van báró ur, kőszentet találtunk méltóságod alatt, ha azt akarja, hogy tovább ássuk, fizessen kétszáz ezer forintot, ha azt akarja, hogy ne ássuk, akkor csak százezeret.

A SZEGÉNY TÖRÖK FOGLYOK.

Tisztelt ház, karzat és buffet.

Egy szerencsétlen képviselő elbeszélése után.

IRTA: **KAKAS MÁRTON.**

— Folytatás. —

Csak azt nem szerettem, hogy az én kedves collegám és druzsám is odajárt a házhoz. Hiszen ismered? Nem-e? Még megérem, hogy engem sem ismersz? Mondom! Pedig hányszor tarokkoztunk együtt! Igaz, hogy csak a keresztnevemen hívogatnak: »Czenczi.« S ebből sok ember azt hiszi, hogy az nekem vezetéknevem, mert olyan nevű familia is van. Igen mulatságos, mikor a kisasszonyok úgy szólógnak, hogy »kérem: Czenczi ur!« A druzsám persze »Vincze.« Egy vármegyéből vagyunk ideküldve. — Pedig hát az csak egy »kukko.«

Tudod, hogy mi az a »kukko?«

Az, a ki nem ismer mást, csak a maga országát; nem szeret mást, csak a maga feleségét; a ki addig, a mig egy dolgot el nem végez, addig máshoz nem kezd; a ki azt várja, hogy hiják valahová, addig oda nem megy; a ki pénzt kölcsön se nem kér, se nem ad; kártyázni le nem ül; egyszóval: a ki nagy kukko, hát az a kukko.

Hanem már rájöttem, hogy az én druzsám csak teszi magát annak.

Hát nem rég együtt voltunk az én szép imádottamnál. Az épen egy tárczába való tuffot himezett zseniliával. Egy rózsza és nefelejts koszoruból összefont V betűt ábrázolt az.

— Hej ha én azt tudnám, hogy ki lesz az a boldog Vincze, a kinek ez a kezdő betűjét képezi? — flótáztam én epedő hangon.

— Hát ez attól függ, felelé a kis nagyra-vágyó, hogy melyik fog önök közül hatásosabb beszédet tartani a legközelebbi ülészak alatt?

Láttál ilyet? Ehez képest Schillernek az a kisasszonya, a ki azt kívánta a Seladonjától,

hogy hozza fel a tigrisek közé leejtett keztyűjét, még irgalmas nénének járja.

S még a kukko mondja rá hogy: próbáljuk meg!

Pedig otthon még csak a bizottsági ülésben sem meri felnyitni a száját.

No itt aztán én sem vagyok az az ember, a ki egy parit elszokott utasítani. Ugrottam én már le az emeletből is fogadásbul.

— Áll a fogadás. Tehát a legközelebbi ülészakhan a mint elkezdődik a »bank- és vámügygyel kapcsolatos török-orosz háborúnak« a tárgyalása, feliratjuk magunkat, egyikünk pro, másikunk contra.

Ráállt a kukko; csak azt kötötte ki, hogy a beszédet nem szabad mással készítenni.

Van is nekem arra szükségem!

Tudom én, hogy hogyan kell egy országgyűlési diktiót készíteni?

Van a nemzeti casinónak egy gyönyörű szép könyvtára.

Abban van egy igen érdekes könyv, a minek az a czime, hogy »catalogus.«

Ha azt magam elé veszem, nincs én nekem szükségem Csávolszkyra, hogy az készítse el a beszédemet: csak felütöm az illető rovatokat: »hadászat,« — »nemzetgazdaszat, pénzügy,« s s a melyik auctornak a neve legjobban megtetszik, azt kiírom magamnak, utána írom a saját genialis ötleteimet, mintha citatumok volnának. Ugyan kinek fog eszébe jutni az országgyűlésen, hogy utána keresgéljen, valjon csakugyan mondta e azt ez meg amaz a hires ember, avagy nem mondta?

Például ezt:

»A nagy s avojai Eugen szerint min-

den hadviseléshez három dolog kell; sok beszéd,
— még több beszéd, — és igen sok beszéd.«

No vagy ezt :

»A nagy Julius Caesar de Bello Gallico című munkájában azt írja, hogy mikor az ember egy nagy hadjáratot megakar indítani, akkor nagyon jó, ha volt az embernek egy előrelátó apja, a ki annak idejében az egyezer forintok letételével a fiát megváltotta a katonáskodás alól.«

De halld meg ezt:

»A dicső Liszt, a ki mikor nem zongorázik, olyankor nemzet-gazdászattal foglalkozik, azt írja a nationale System der politischen Oeconomie című munkájában, hogy »ha egy garast az egyik zsebemből a másikba teszek, akkor abbul két garas lesz;« —

továbbá :

»A hirhedett Stuart Mill — a hires Stuart Máriának az unokája azt írja a »principies of political oeconomie« című remekművében: hogy ha az emberek négykézláb járnának, az a csizmadlákra nézve nagyon előnyös volna, mert akkor két pár csizmát szakgatnának egy helyett.«

Hasonlóul :

»A hirhedett két nemzetgazdász, Kasper et Braun az ő »Fliegende Blätter« cím alatt kiadott realltudományos folyóiratukban bizonyítják, hogy ha két rongyos ember a szennyes ingét egymással megcseréli, akkor mind a ketten tisztát váltottak.«

azután :

»A nagynevű Verulamii Baco, a »Novum organon Scientiarum« című zsebkönyvében megmondja, hogy ha két ember nyír egy birkát, vagy egy ember nyír két birkát, az a birkára nézve tökéletesen mindegy.«
ezt is hallgasd meg:

»Machiavelli szerint minden monarchiának az alapja az anarchia;«

meg ezt :

»Bell Lancaster iskolája szerint minden deficit megszüntethető az által, ha az ember megszűnik fizetni.«

De ez se rossz :

»Strousberg feljegyzései szerint financialis kérdésekben azé a győzelem, a ki leg többet ígér s legkevesebbet ad.«

De valamennyinél jobb az :

»A mit ünnepelt pénzköltőnk Rothschild Salamón mond, hogy legnehezebb egy milliomosnak az első százezer forintot elkölteni: az utolsót már nagyon könnyű.«

Végül, hogy egy hazai celebritást is idézzek.

»Azt írja gróf Lónyay Menyhért — tisztelt barátom és képviselőtársam s e téren legelismertebb tekintély és legszakabbbérfiú, a Bankügyről írott munkájában; hogy a bankot úgy csinálják, mint az ágyut, hogy vesz az ember egy nagy lyukat, s ezt körülöntezüsttel, arannyal; — lyukunk már van.«

No már most képzelheted, hogy ha én ezekkel az ágyukkal kirukkolok, hát micsoda strages lesz ott a képviselőházban?

Két hétig mindenki arról beszélt a casinóban: »hol van Czenczi?« »Odafenn van a könyvtárban, a speechét csinálja.«

Mikor feliratkoztunk a jegyzőknél, úgy kalkuláltam ki a dolgot, hogy másodiknak következzem a kukkó után: neki is adhassak egy pár oldaldőfést.

»Hát te készen vagy-e már a dikcióddal?« kérdém tőle.

»Dehogyan vagyok.«

»Hát mit fogsz csinálni? Csak úgy a hasadból beszélsz?«

»De majd úgy teszek, mint Bibliás Kis János; felviszem magammal az ó-testamentumot s majd abból felolvasok egy pár caputot.«

Az én beszédem már akkor a zsebemben volt. Be is volt tanulva jól.

Az ujságírókkal mind végigveszekedtem; mert a nevemet nem jól nyomatták a szónokok lajstromában; azt mind helyre kellett nekik igazítani.

A választóimnak táviratoztam, hogy küldjenek arra a napra deputatiót ide fel. A költséget én viselem.

Mikor elkezdődött a nagy vita, alig fértem a bőrömbbe. Szidtam azt a sok hosszú unalmas szónokot, mind elpusztítják a közönség türelmét, mire rám kerül a sor, semmi se marad belőle.

Végre kilehetett számítani a napot, a melyen rám kerül a sor.

Előttevaló nap Alter és Kissnél egész értekezletet tartottunk, hogy milyen színű nyakravaló fog legjobban illeni a holnapi debütirozásomhoz?

»Attól függ, hogy milyen színű lesz a szónoklat!«

»A szónoklat veres, még pedig veres-sipkaveres.«

»Akkor a hozzávaló nyakravaló: »Bismark-en-colére!«

Kónyi Manóval is barátságot kötöttem.

»Kérem, gyorsírotábornok ur csak jól figyeljenek a beszédemre! El ne szalaszszanak egy közbeeső eljenzést, helyeslést is.

»Nem tehetné meg képviselő ur azt a barátságot, hogy adná ide a szónaklatát írásban.« Monda a tisztelt honatyamegörökítő ismeretes csángódialectusában.

»Mit gondol, barátom! Én egy betűt sem írok le előre abból, a mit mondani akarok; csak úgy ex tripode beszélek, invita Minerva: a mi épeneszméim tárházából kapóra jön! Van is nekem írott diktzióm!

»No majd gondosan lemászoljuk.«

— Lemázoznak!

Ominosus csángókiejtés!

(Folytatása következik.)

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No csag ezt megin nem jól csinálta kaurmany: ezt a Miletus processust.

Hiszen fő-vadlot nincs megidizve. Az a Milan. Azst kelete volna legelib befogatnyi.

Az volna osztan a szip benevolum. Mikor confrontalanak ütet Gorcsakof tanuval, meg Ignatajeff tanuval, osztan tagadnanak, hogy soha se nem latak egymast. Mikor Milan Livadiaba jarta, csak azt akarta tüle megtudnyi Gorcsakof: hogy a disznoszalona funtja Belgradban?

Ha in törvinszik volnam: becsukatnam vadlotakat, tanukat, videlmezöket, valamenyit; — mig a terhelő tanukat izs.

Mer hogy a Miletics mind azt monta, a mit a Rankovics halota, (mig anal roszabakat izs) az olyan szent, mint a napfny; hanem hogy a Rankovics nem halota azt, a mit a Miletics monta, az megint finyezs, mint a szent!

Egyibiranta majd kiszul minden törökmuszka bikekötiskor.

Ha muszka fogja Mileticset reklamalni, akkor vilagozs, hogy az ü embere volt: akkor azirt se nem eresztünk ki ütet; — ha pedig nem fogja reklamalni, akkor minek eresztünk ki ütet?

Egyibiranta agya halakat Miletics ur Istenek, hogy üveg ala tetünk ütet, a mig baj volt; így megmarata nagy embernek, martyrnak, fölveheti kipviselőhazi diurnumait, elmaratokat, ha kiszabadulja magát; mig ha szabadon jarta volna, bizony mig valami kart ejtete volna becses szemiliben. Pedig kar volna irte, — Miletics nekünk szüksigezs ember: hogy sokszor a mit mink elrontunk, azt ü helyre r o n t s a.

Maratam

alazatos szolgálja

J. Z.

A Baldácsi báró kőszene.

— Igaz história a mult hétről. —

Egy faczér inzsellér sétálásra lódul...
Valami feketlik elébe a hóbul;
Hozzá üt a bottal — biz a meg van fagyva —
Egy okosat gondol, aztán zsebre csapja.

Bemegy a városba, nemes Esztergomba,
Keresi a bárót, hozzá viszik nyomba.
»Méltóságos uram, kincset rejt a telke,
Kőszénre találtam!...« »Ucczu a ki lelke!...«

Nemes báró fogja, a kályhába dobja,
Nyaldossa az izét a tűz lángja-lobbja;
Megérik a szagán, meglátszik a gőzén,
— Örvendez a báró, — a biz' isten kőszén.

Nosza megkezdeti a kutatást, turzást,
Fagyos anya-földet faragják és furják;
Már hatodnap ásnak, már sziklákig érnek,
De nyoma sincsen a kőszén-bánya érnek.

Dolog rosra fordul, báró arcza mozdul,
A munkás-nép nevet — hanem persze tótul, —
De sejtí a báró, mert piroslik arrja
S nagy boszuságában fültövét vakarja.

Végre nagy baraggal mindent vissza hányat,
(— Ha nem lesz is kőszén, már a kutya bánja, —)
Mert boszuságánál szörnyebb ijedelme:
Hogy ha tovább ásnak, kilyukad a telke.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Mutatvány azon szótárból, melyből egy helybeli lap
vezérezkikirói dolgoznak.

— A kinek inge majd magára veszi. —

Félkegyelműek. Fajankók. Szabadosság méregkeverői.
Sült bolondok. Félbolondok. Bujtogatók. Ügyefogyottak.
Nyomorultságukban tetszelgők. A társadalom futó bolondjai.
Herostratesek, Pizok férgek. Czinkosok. Legyek a levesben.
Kuvagok a pamlagon. Tarantellát járók. Máriát látó idegesek.
Bomlik a sütni valójuk. Firkáló és diktiozó udvari bolondok.
Tök a fejük, ganéja velejük. Szélleb bélelt fratrek.
Csörgő sapkát viselők. Phrigiai süvegesek. Olyan kifcamodottak,
mintha szappant ettek volna. Álmot hüvelyező kotyonftyek.
Kemény fejbőrűek, kik kés nélkül akarják szelni a kenyeret.
Mesterük lehetne a cigányló. Nagy hírű de vékony dongájú tök-mag emberkék.
Gézenguzok, kik téj gyanánt itatnák meg a nemzettel a meszet.
Kipállott az eszük szája. A sok locsogásban fehérlet köpnek mint a prépost.
Egyik eb, másik kutya, mindkettőnek egy a büze stb.
Igy megy ez hétről hétre.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— **Josepho D. et Fratribus.** N.-Kőrös. Invitationem recepimus. Sed nem lehet ám gyere ki! Mille gratias. — **A szegény kis Flóra.** Jó, de ez után itélve ön még jobbat is tudna írni. Félre tesszük addig, míg mással kicseréli. — **Silvester éjén.** Sz. S. Elkésett. Másat kérünk. — **Schw. Gy.** »Boldog új évet kívánunk.« Az ilyet röviden, adoma szerüleg kell nyélbe ütni, mert különben nem látszik az erdő a sok fától. Kisértse meg. — **G-es. P.** Máskor is szívesen látjuk. **Regalitas, milares.** (Denevet.) Szalmás virgonai, de ha egy kicsit kidolgozza, tán elszíható. — **Jakhavári J.** Idejét multa. Várjuk a friss szállítást. — **Ledreer J.** Rohrbach. Intézkedünk. — **Suhogó,** Debreczen. Igazán kár volt erre a themára annyi jót elpazarolni. A tárgy oly kisszerű, hogy ily hosszadalmasan foglalkozni vele nem lehet. Átalában mindig szívesebben veszünk apróságokat. S ez minden munkatársunknak szól. — **Miroslav bán.** Jól mondja. Sorát kerítjük. — **Több előfizetőnek.** Lapunk ez évi első száma nyomdai akadályok miatt késett. — **Több kéziratról** jövőre.

Lejtulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státúteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1877.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

SÓ S - BORSZESZ,

Kitünő házi-szer.

Gyors hatást eszközöl : Rheuma, csúsz, szagga-
tás, fagyás, fog-, fej- és fül-fájdalmak, szem-
gyulladás, bénulások. stb. stb. ellen ; sőt fog-
tisztító szerül is igen járható, mennyiben a
fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti, és a
száj tiszta szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása
után, valamint fejmosásra, a hajidegek erősíté-
sére és korpától megtisztulásra is.

Használati utasítás magyar vagy német nyel-
ven jelentékeny orvosi s egyéb elismerő bizonyít-
ványokkal, valamint bizományosaim névsorával,
minden üvegehez mellékeltek.

Ara egy nagy üveggel 80 kr., kisebb 40 kr.

ÉLET-ITAL,

Kitünő házi-szer,

váltó- és mocsarláz, bél- és gyomorgörcs, epeinger,
hányás, tengeri betegség, vizeletszorulás, álmat-
lanság, stb. ellen.

Ara egy nagy üveggel 65 kr., kisebb 50 kr.

BRÁZAY KÁLMÁN, nagykereskedő.
Budapest, iroda és központi főraktár or-
szágot, 24. sz.

TÖRÖK JÓZSEF, király-uteza 7. sz.

Vidéken az üvegekhez mellékel utasításokban felsorolt bizományosaimnál.

Alapított 1860-ban.

Legolcsóbb bevásárlási forrás

a legújabb női divatkelmék és elegáns kész-
tettekkben

ugyszintén minden szakba való rőfűszekke

Grossmann József divat- s vászon

R A K T Á -

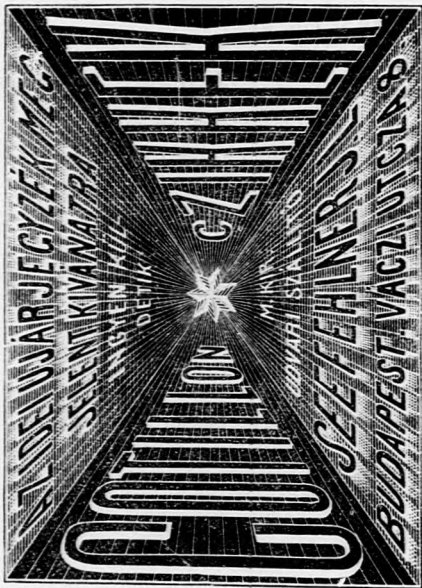
B U D A P E S T, király-uteza 27.

» A magyar koronához. «

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.
Kész ruhák rendelésekor a mérték beküldése kéretik.

Alapított 1860-ban.

„ÜSTÖKÖS“

részére hirdetéseket elvállal

Goldberger A. V.

S e r v i t a t é r 5. sz.

A közsvénybajban szenvedőknek
figyelmeztetésül:

T. cz. Török József urnak.

A siker, mely az ön által költségünkbe hozott közsvény-vászon
szenvedőinken tapasztaltatott, annyira dicsérhetem, hogy az em-
litettek csak is az érintett betegségek gyógyításokra nézve csak is
a fenti vásznat keresni kéntelenek. Kérem tehát ezen közsvény-
vászonból egy közsvénybetegnnek (nálunk 3-ik) egy drbot 1 írt
értékben postá utánvéttel küldeni.

B á c s. u. p. B á t t a k e s z, február 28-án 1877.

teljes tisztelettel

Szigety János,
reform. tanító.

Csak

2 ftt 35 kt.

az ára egy negyed,

4 ftt 70 kr., egy

fél és 9 ftt 35 kr.

egy egész eredeti

sorsjegy a kormány

által jóváhagyott és

biztosított **braun-**

schweigi sorsjá-

tékhoz. — A nye-

remények együttes ösz-

szere **8 millió**

722,500 márk,

közülk egy eshtőleg

450,000, egy - egy

300,000 — 150,000

80,000 — 60,000

— kettő **40,000**

— hat

30,000 márkkal,

stb., melynek kevés

hó alatt huzatnak ki.

Az első huzás **1878.**

Jan. 17-én történik

Az árakat köztalványban

vagy postautalvánnyal,

vagy utánvéttel ké-

rem megküldeni. Hi-

vatalos huzástervek

minden sorsjegyküldo-

ményhez mellékeltek-

nek. Részletes huzás-

jegyzekek és nyere-

ménypénzek minden

huzás után azonnal

megküldetnek. A leg-

szigorubb discretio

és szilárdság követ-

kezteben czégem 50

év óta jó hírnévek

örvend, tessék biza-

lommal hozzá fordulni.

L. Gutkind,

fő sorsjegy-gyűjtő

Braunschwiegban.